

VII NIEDZIELA WIELKANOCNA · ROK C

Ewangelia: J 17,20 – 26
Jezus podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał.

Zachować jedność!

Troską Chrystusa było nie tylko rozszerzanie się Jego Królestwa na cały świat, ale też zachowanie jego jedności. W modlitwie prosi, aby wszyscy Jego wyznawcy byli tak zespoleni wzajemną miłością, iżby stanowili jedność podobną do tej, która łączy Go z Ojcem w niebie. Ta jedność przez miłość ma być najlepszym środkiem szerzenia Ewangelii. A tymczasem to szatan podzielił chrześcijan i dzieli Kościół. Misjonarze chrześcijańscy – o zgrozo – często rywalizują między sobą i zwalczają się wzajemnie. Nie głoszą jednakowej nauki, nie modlą się w tej samej świątyni, nie są jednością. Pycha podzieliła wyznawców Chrystusa. Źle rozumiane słowo miłość, jest podstawą wielu rozłamów.

Drogi Przyjacielu! Bóg jest Miłością. Dopóki nie nauczymy się kochać tak, jak On; nie będzie jedności ani w Kościele, ani na całym świecie, ani pośród różnych narodów, ani jedności w rodzinach, ani w małżeństwie, ani w nas samych. Jakże modne jest dzisiaj rozdwojenie jaźni. W różnych miejscach gramy inną rolę. Zastanów się, czy modlisz się jak Chrystus o potrzebną Jedność?

Ks. Sylwester

FESTYN

Kochani Parafianie. Mija kolejny rok naszej pracy. Chcielibyśmy uczcić ten fakt uroczystą Mszą świętą i festynem dla naszych Parafian. Na wspólną modlitwę i zabawę zapraszamy 17 czerwca o godz. 15.00. Z tego też powodu rozpoczynamy akcję „Złotówka”. Niech ta symboliczna moneta jednozłotowa złożona do puszek na gazetkę, będzie wkładem każdego z nas w uświetnienie wspólnej uroczystości. Za wszystkie ofiary serdecznie dziękujemy.

Redakcja

Blżej Biblii

Prośba Jezusa o jedność nie dotyczy tylko grona Apostołów, ale wszystkich tych, których uczniowie pozyskają dla Ojca, tj. całego Kościoła. Pośłannictwo Apostołów przyniesie owoce w dalszych pokoleniach uczniów Jezusa. Objawione Słowo będzie żyło i rozwijało się pod działaniem Ducha Świętego. Warunkiem owocności tego procesu jest jedność nowej społeczności Bożej, która w chwili spisania czwartej Ewangelii doznała już niejednego wstrząsu. Tym należy też tłumaczyć tak eksponowane, powtórne uzasadnienie jedności Kościoła: ma ona być odzwierciedleniem jedności między Ojcem a Synem, z którymi każdy chrześcijanin i cała społeczność pozostają zjednoczeni, jako prawdziwy szczerp Boży. Dalszymi czynnikami spajającymi Kościół jest chwała Jezusa i miłość między Ojcem a Synem. Łaska, jaką otrzymał każdy chrześcijanin, stanowi żywy udział w pełnym chwale i uwielbienia życiu Jezusa. Wspomagany przez Ducha - Pocieszyciela może on zawsze oglądać Jezusa w pełni Jego chwały, tak jak Go oglądali pierwsi uczniowie. I ten właśnie Jezus, otoczony chwałą przez Ojca, pozostanie w słowie i wierze, jako gwarant jedności Kościoła. Podobnie objawienie się miłości Bożej w Jezusie Chrystusie będzie nierozwalną więzią miłości między członkami tej społeczności.

Kochane Dzieci!

Już niedługo Wasze święto Międzynarodowy Dzień Dziecka z tej okazji życzymy Wam dużo zdrowia, szczęścia, radości w każdym dniu życia, spełnienia najskrytszych marzeń, oraz możliwości rozwijania swoich zainteresowań i zdolności. Niech Dobry Bóg obdarza Was swoją miłością i czuwa nad Wami, byście stawały się coraz lepszymi ludźmi.

Redakcja

Dziecko to dar

Dziecko to mała, bezbronna istotka, która potrzebuje dużo ciepła i miłości.

Dla wielu jest ona „przedłużeniem własnego trwania”, jest małym człowiekiem, któremu wszystko trzeba tłumaczyć, odpowiadać na pytania powodujące nieraz rumieniec na twarzy. Zawsze, odkąd pamiętam, dziecko zajmowało w moim sercu szczególne miejsce. Chciałam, by każde miało prawdziwy dom, wspaniałych, odpowiedzialnych rodziców, by czuło się bezpieczne i szczęśliwe. Uważałam i nadal uważam, że nie ma wspanialszej rzeczy na świecie jak mieć przy sobie kochane i zawsze szczerze dziecko, które „napęłnia usta radością, a wargi okrzykiem wesela”.

Wielu ludzi potrafi i chce stworzyć swojej latorośli dom, dom pełen życzliwości, dobra i miłości. Wtedy ich pociecha doświadcza bezpieczeństwa i tego, co najlepsze.

Dla dziecka najpiękniejszym przykładem ma być matka. Jej ciepła dłoń i dobre słowo przyczyniają się do odkrywania pozytywnych wartości. Wiele jest kobiet, które dbają o swe pociechy i chcą by rozwijały się nie tylko intelektualnie, ale i duchowo. Te właśnie matki to przykład wypełniania powołania otrzymanego od Boga.

Niestety istnieją także kobiety, które nie potrafią cieszyć się z posiadania własnego dziecka. Zajęte własnymi sprawami, kłopotami, zapominają o małych istotach, którym same dały życie. To bardzo smutne, że niektóre mamy zamiast pomagać swojemu dziecku w chwilach jego życia, tu na ziemi, utrudniają mu je i przyczyniają się do tego, iż czuje się ono

2 *Moja Parafia*

niepotrzebne i niedowartościowane.

Będąc ostatnio na praktykach w Domu Dziecka przekonałam się, jak dużo jest dzieci samotnych, opuszczonych, potrzebujących odrobiny czułości i akceptacji. Większość z nich to sieroty społeczne, czyli takie, które posiadają naturalnych rodziców. A oto słowa, które mogłyby być wypowiedziane przez każde z nich: „czekam, aż znowu będę mogła powiedzieć „mama”, znowu jeden dzień, w którym daremnie czekałam. Znowu jeden dzień, gdy nikt po mnie nie przyszedł. Znowu jeden dzień, który nie był nieszczęśliwy, ale też niewiele szczęśliwszy od pozostałych. Znowu jeden dzień, w którym pozostawiono mnie jako sierotę!”. Nietrudno więc zauważyć, jak bardzo wpływa na psychikę dziecka nieobecność rodziców.

Dlatego z chęcią ofiarujemy pomoc dzieciom zagubionym, zranionym, osamotnionym, by mogły, choć czasami poczuć się zauważonymi, docenionymi. I pamiętajmy, że: „dziecko to dar i z jego małej rączki płynie w dłoń dorosłego ciepło i siły”.

Magdalena Kowalska

Przez Eucharystię stanowi- my jedno z Chrystusem

27 maja 2001 roku o godz. 9.30 w kaplicy Matki Bożej Różańcowej na Mazowszanach pierwszy raz w pełni we Mszy świętej uczestniczyć będą:

Damian Brożyna
Izabela Dąbrowska
Daria Falkiewicz
Anna Justyna Kowalczyk
Milena Kwiecień
Alicja Lackowska
Angelika Leśniewska
Małgorzata Michalczevska
Damian Przerwa
Przemysław Rogoziński
Konrad Sasin
Wojciech Skórnicki
Ilona Marta Staniewska
Tomasz Tusin
Katarzyna Wieczorek
Piotr Zieliński

Inne nie znaczy gorsze!

W dzisiejszych czasach trudno nie zauważyć na ulicach dzieci niepełnosprawne. Jest ich coraz więcej. Jedne są upośledzone umysłowo, drugie jeżdżą na wózkach inwalidzkich, a jeszcze inne chorują na różne choroby, które wpływają na ich wygląd i zachowanie.

Od pewnego czasu mam możliwość przebywania w towarzystwie takich maluchów i mogę z całą pewnością rzec, że mimo swojej odmienności, są to wartościowi ludzie, którzy myślą, czują, uczą się tak, jak dzieci ze szkoły masowej.

Czego potrzebują te dzieci?

Sądzę, że przede wszystkim akceptacji, tolerancji i miłości. Nie lubią litości, dziwnego niezrozumiałego skrępowania. Mimo, iż wymagają więcej opieki i troski, chcą, by wszyscy ludzie traktowali je na równi z dziećmi zdrowymi.

Dlaczego zatem coraz częściej spotyka się niezrozumienie, okrucieństwo skierowane pod ich adresem? Na to pytanie odpowiedzmy sobie sami we własnym sercu.

Magdalena Kowalska

29.05 - Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej

Urodziła się 17 kwietnia 1865 r. w miejscowości Loosdorf w Austrii. Na chrzcie świętym otrzymała imię Julia. Od roku 1874 do 1889 uczęszczała na pensję Pań Angielskich. W roku 1883 rodzina Ledóchowskich przeniósł się na stałe do Polski. Julia była dzieckiem zdolnym, z łatwością uczyła się języków, zajmowała się malarstwem, a także pielęgnowała chorych. Wcześniej też Pan wzbudził w niej powołanie do służby Bożej. 18 sierpnia 1886 r. wstąpiła do klasztoru Urszulanek w Krakowie a w roku 1889 złożyła śluby wieczyste. Jej imię zakonne to Urszula. W jej działalności na stałe zapisało się założenie internatu dla studentek, Sodalicji Mariańskiej. Swoją działalność prowadziła w Rosji, Finlandii, Szwecji. W 1916 roku rozpoczęła wydawanie pierwszego w Szwecji katolickiego periodyku pt.

O szczęściu...

Każdy chce być szczęśliwy. Czemuż by nim nie miał być? Czyż nie wymaga tego sprawiedliwość, żeby szczęście było każdemu dostępne? A więc gonitwa za nim jest dążeniem ku sprawiedliwemu porządkowi świata. Wniosek dalszy, że człowiek szczęśliwym być powinien. Jak gdyby szczęście było obowiązkiem! Tak wynikałoby z czystej logiki, z dedukcji. Indukcja zaś stwierdza, że wszyscy za szczęściem gonią, a jednak każdy za czymś innym.

O wartości człowieka stanowi zdolność od czynów dodatnich, a zatem również wielości i wielkości szczęścia zawisły od stopnia kultury czynu. Nie może tedy szczęście być zawisłe od ślepego trafu losu, lecz musi stanowić zdobycz życia, poprzez zasługę i wysiłek. Bardzo trafny, słynny przykład Pascala: czy myśliwy byłby zadowolony, gdyby mu od razu dostarczył zająca? Iść naprzód znaczy potrudzić się, pokonać przeciwności.

Od wieków łamiemy sobie głowy nad definicją szczęścia. Za naszych dni

coraz popularniejsza staje się myśl, jakoby szczęście polegało na spełnieniu wszystkich życzeń. Jeżeli te mogą się spełnić bez walki, bez trudu, czyż nie lepiej dla nas? Najlepiej więc naśladować starego Jowisza, o którym już w starożytności mówiono, że dlatego jest wszechmocny, bo nigdy nie chce nic takiego, czego by w danej chwili nie mógł. Najlepiej więc wybrać sobie życzenia takie, które nie pociągają za sobą kłopotów. Z tego błędnego pojmowania szczęścia pochodzi większość utrapień naszego życia. Uciecha życia „niefrasobliwego” wiedzie do obniżenia człowieczeństwa, do osłabienia nie tylko duchowego, lecz często nawet fizycznego. Kto nie chce biernie wegetować, musi kroczyć pośród kłopotów i torować sobie pośród nich drogę życia. Idzie się w górę po szczeblach – od kłopotu do kłopotu. Bywają kłopoty inwestycyjne, a szczęście polega nie na czymś innym, jak na stopniowym przechodzeniu do kłopotów coraz wyższego rzędu.

Szczęście nie jest obowiązkiem,

lecz jakże to jest naturalne, że się go pragnie. Osiągnąć je zdołają jednak tylko ci, którzy nauczą się stąpać coraz wyżej po szczeblach drabiny kłopotów. Zdolność ta należy do kultury czynu. Szereg kroków rozumnych i etycznych, rozsądnych i celowych, aż do pokonania przeszkód, jakie tamują drogę do szczebla wyższego i dalej, coraz dalej, jak kto potrafi w zgodzie z ochotą i sumieniem. Kto miga się od trudów przy zdobywaniu szczebli owej drabiny, może miewać trochę chwilowych namiastek szczęścia, lecz do trwałego szczęścia niezbędną jest jakaś kultura czynu. Tej zaś nie da się nabyć bez kłopotów! Bez walki ze złem, jakże zdobyć Dobro? Są to dwie strony tego samego przedmiotu, bo nieszczęście jest niemal zawsze częścią zła, szczęście zaś odłamkiem Dobra. Pragnący szczęścia nie chce nic złego, lecz to nie wystarcza; trzeba nie tylko pragnąć, lecz dążyć, potrudzić się poprzez kłopoty.

Jerzy Jakubowski

Nawiedzenie Najświętszej Marii Panny

To święto upamiętnia wizytę, jaką Najświętsza Maryja Panna złożyła św. Elżbiecie w górach, około dziesięciu kilometrów na zachód od Jerozolimy. Maryja wybrała się w drogę natychmiast, gdy anioł Gabriel powiedział jej, że św. Elżbieta jest brzemienna. Święto zostało ustanowione w roku 1389 przez papieża Urbana VI na cześć zakończenia schizmy zachodniej; włączono je do kalendarza rzymskiego pod datą 2 lipca, a więc w dniu, w którym franciszkanie obchodzili je uroczystością między uroczystością Zwiastowania a narodzinami św. Jana Chrzciciela, co lepiej odpowiada chronologii zawartej w Ewangelii.

„Weszła do domu Zachariasza i

pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. Askądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana.” Wtedy Maryja rzekła: „Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu moim Zbawcy...” (Łk 1, 40–47)

Agnieszka Dobrowolska

29.05 - Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej

cd. ze str. 2

„Promyki Słoneczne”. W Danii otworzyła dom wychowawczy dla sierot po polskich emigrantach. Po wojnie wróciła do Polski i w Pniewach założyła klasztor.

Matka Urszula pragnęła dołączyć zgromadzenie Urszulanek do Unii Urszulanek Polskich, ale do tego nie doszło. Za zgodą Stolicy Apostolskiej zgromadzenie zostało przekształcone w Zgromadzenie Urszulanek Serca Jezusa Konającego (Urszulanki szare). Działalność matki Urszuli została doceniona, co znalazło swój wyraz m. in. w wysokich odznaczeniach. W 1927 roku otrzymała Krzyż Oficerski Orderu Polonia Restituta, w 1930 Krzyż Niepodległości, a w 1937 Złoty Krzyż Zasługi. Zmarła 29 maja 1939 roku w opinii świętości. Tegoż dnia Kościół katolicki wspomina błogosławioną.

opr. Monika Grzesiak

INFORMACJE

1. Nabożeństwa Majowe w niedziele dla wszystkich o godz. 17.00.
W dni powszednie:
- dla dzieci o godz. 16.30;
- dla młodzieży i dorosłych o godz. 19.00
2. W tym tygodniu przypada I Piątek i Sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi dla dorosłych i młodzieży podczas wszystkich Mszy Św. i Nabożeństw oraz w piątek od godz. 17.30.
Spowiedź dzieci:
W piątek od godz. 15.45 – dla dzieci z klas III i tych, które odprawiają Dziewięć Pierwszych Piątków Miesiąca.
3. Nabożeństwa Czerwcowe ku czci Najświętszego Serca Jezusowego będą bezpośrednio po wieczornej Mszy Św.
od poniedziałku do piątku w dużym kościele;
w soboty – w kaplicy Świętej Rodziny.
4. W przyszłą niedzielę odbędzie się diecezjalna pielgrzymka małżeństw i rodzin do Sanktuarium Matki Bożej Wychowawczyni w Czarnej. Dojazd prywatnymi samochodami albo pociągiem.
5. Msza Św. w intencji rodzin w kaplicy Świętej Rodziny w przyszłą niedzielę o godz. 16.00
6. Komitet Budowy będzie przyjmować w przyszłą niedzielę indywidualne ofiary na dalsze prace przy budowie.
7. W przyszłą niedzielę przypada I rocznica konsekracji kościoła.
8. W przyszłą niedzielę zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski.
9. Próby sypania kwiatów przed Uroczystością Bożego Ciała odbywać się będą we wtorki i czwartki o godz. 18.30.
10. W przyszłą niedzielę, o godz. 10.45 rocznicę I Komunii Świętej obchodzić będą dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 23. Spowiedź dla tych dzieci w piątek o godz. 15.45., dla rodziców podczas wszystkich Mszy św. i Nabożeństw.
11. W poniedziałek, 28 maja, po nabożeństwie majowym dla dzieci, odbędzie się spotkanie wszystkich chętnych do wzięcia udziału w I Kongresie Misyjnym Dzieci Diecezji Radomskiej, który odbędzie się w dniach od 1 do 3 czerwca w godzinach popołudniowych. Program Kongresu w gazetce parafialnej.
12. 2 czerwca, odbędzie się kolejne spotkanie młodzieży w Lednicy. Koszt wyjazdu 40 zł. Zbiórka przed kościołem o 3.30. Zgłoszenia przyjmuje ks. Tomasz.

Program I Kongresu Misyjnego Dzieci Diecezji Radomskiej

Piątek – 1 czerwca Dzień modlitw całej Diecezji za dzieci na misjach i o ewangelizację świata
(Dla Radomia i okolic:)

Parafia Kongresowa NMP Matki Miłosierdzia ul. Struga – Radom
1 czerwca – g. 18.30 – Eucharystia pod przew. ks. bp Stefana
- Adoracja Najśw. Sakramentu i Apel Jasnogórski

Sobota 2 czerwca Wyższe Seminarium Duchowne ul. Młyńska

- g. 16.00 – Otwarcie Sali Misyjnej ks. bp Adam Odzimek. Prelekcja: Ewangelizacja Zielonego Łądu, czyli jak się nawraca w Afryce – O. Marian Midura – misjonarz afrykański, Koncert Zespołu muzycznego z Rwandy i Zairu.
- g. 18.00 – Eucharystia

(Dla całej Diecezji:)

Niedziela 3 czerwca

- ok. 12.00 – Recepcja
- g. 13.00 – Msza Święta w kościele M. Bożej Miłosierdzia, ks. bp Jan Chrapek (ul. Struga – Miła).
- g. 14.45 – parada dzieci przebranych w stroje z krajów misyjnych do kościoła Chrystusa Króla (os. Goleibów I)
- Spotkania z Misjonarzami i chrześcijanami z Afryki, Ameryki Łacińskiej i Oceanii.
- Piknik i degustacja posiłków z różnych kontynentów dla wszystkich dzieci.
- Występ zespołów muzycznych: "Dzieci z Brodą" Jozski Broda (część znanego Zespołu Arki Noego), Magdy Anioł oraz grupy śpiewającej z Rwandy i Zairu.
- Gry i konkursy z nagrodami i pamiątki dla wszystkich dzieci.

W minionym tygo-

Ochrzczeni zostali:

Michał Frąk,
Kacper Leszczyński,
Marcin Stefański,
Bartosz Kazimierz Włodarz

Związek małżeński zawarli:

Aneta Domagała i Paweł Michał Sobala

Odeszli do Pana:

Józef Wojciech Kaczor – 1. 52
Dominik Czajkowski – 1. 78
Kazimierz Duda – 1. 72
Mieczysław Cichowlas – 1. 48
Marcin Józef Warchoła – 1. 66

ŻYCZENIA

W 25. rocznicę ślubu Barbary i Józefa,
w 16. rocznicę ślubu Elżbiety i Grzegorza,
w 10. rocznicę ślubu Honoraty i Roberta,
w 20. rocznicę urodzin dla Wojciecha
życzenia Bożego błogosławieństwa i opieki
Matki Najświętszej składa Redakcja.

**SREBRNY JUBILEUSZ KAPŁAŃSTWA
Ks. ZYGMUNTA FALCZYŃSKIEGO SAC.
Dnia 31 maja (czwartek) br. o
godz. 19.00 w Kaplicy Świętej
Rodziny Ks. Jubilat odprawi
Mszę św. dziękczynną za dar ka-
płaństwa. Do udziału w tej Mszy
św. Ksiądz Falczyński zaprasza
wszystkich jego Wychowanków
i Przyjaciół, których spotkał na
swej drodze w Radomiu. Po Mszy
św. odbędzie się przyjacielskie
spotkanie przy herbatce. Dalsze
informacje u p. katechетки Bożeny
Fryśkowskiej, tel. 363 44 41.**

Ks. ZYGMUNT FALCZYŃSKI był
w naszej parafii wikariuszem w
latach 1976 □ 78, katechizował
młodzież szkół średnich, był tak-
że duszpasterzem akademickim,
moderatorem oazy młodzieżowej,
kierownikiem zespołu muzycznego
EMAUS i przewodnikiem pieszych
pielgrzymek na Jasną Górę. Dziś jest
profesorem w Wyższym Seminarium
Duchownym w Ołtarzewie oraz wy-
kładowcą na UKSW w Warszawie.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca redaktora naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72